

Опште место сваког говора о функционисању наше историјске свести и суштини политичке културе у којој ми живимо садржано је у оправданој и заснованој тврдњи да ми лако и темељно препуштамо забораву најважније догађаје и најзнаменитије и најзаслужније људе.

Догађаји се смењују као на некој огромној траци и често не памтимо шта је било актуелно и од изузетне важности до пре само неколико дана. Примера има на претек, зато није ни случајно да не успевамо да успоставимо неопходни континуитет у разумевању наше друштвене и политичке историје. То олако заборављање је и један од пресудних разлога што не успевамо да конституишемо и одржимо елементарно осећање традиције.

Ова погубна појава је посебно присутна у нашем свакодневном политичком животу у коме постоји само садашњи тренутак ослоњен на тзв. прагматично вођење политичких послова, али и спремност да се праве најразличитије политичке комбинације и огољена политикантска трговина као израз преовлађујућег реалног приступа политици. На тај начин се најефикасније разара сама суштина политике у којој је неопходно да делују одређени морални и демократски принципи али и доследно заступање општих друштвених интереса и циљева. Они највише бивају разарани и обесмишљавани у временима превратничких геополитичких и друштвених криза и преокрета. Тада су највише на проби управо доследност и приврженост основним демократским начелима и вредностима.

„Ако се одрекнемо себе имаћемо свега довољно“

Пише: Маринко М. Вучинић
недеља, 05 јун 2022 09:09

